

Република Србија
УПРАВНИ СУД
20 У 3170//10(2008)
27.05.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Жељка Шкорића и Павела Јонаша, чланова већа, са судијским саветником Михајлом Ралићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ... улица ... број ..., кога заступа пуномоћник Оливера Јованић, адвокат из Суботице, улица Јакшићева број 3, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Нови Сад, ради поништаја решење број 434-62/2007 од 30.01.2008. године, у предмету судске таксе, у нејавној седници већа одржаној 27.05.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

1. **Тужба се ОДБИЈА.**
2. **ОДБИЈА СЕ** предлог тужиоца за ослобађање од плаћања судске таксе.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија, Пореске управе, Филијале Суботица, број 316-434-1/2007-30-560 од 11.09.2007. године, којим је тужиоцу наложена уплата судске таксе у износу од 5.020,00 динара, казнене таксе у износу од 2.510,00 динара и за опомену 260,00 динара, укупно 7.790,00 динара.

У тужби, поднетој Врховном суду Србије, тужилац преко свог пуномоћника истиче да побијано решење није потписано од стране овлашћеног лица и да није достављено пуномоћнику тужиоца, да у првостепеном решењу тужилац као порески обвезник није идентификован. Даље наводи да је наплата судске таксе застарела и да иста не представља јавни приход. Поред тога у диспозитиву првостепеног решења није наведен правни основ по ком би се поступило по његовој наплати, те да жалба не одлаже извршење решења. У списима нема доказа да је тужилац лично примио опомену а тужилац је у предметном спору поднео захтев за ослобађање од плаћања судске таксе, о чему Општински суд у Суботици није одлучио. Тужилац током управног поступка није саслушан и није му омогућен увид у управне списе. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, те да се обавезе тужени да му накнади трошкове управног спора као и да га овај суд ослободи плаћања судских такси.

Тужени орган у одговору на тужбу достављеном Врховном суду Србије, остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Тужба је поднета поштом препоручено Врховном суду Србије дана 24.03.2008. године, која је заведена под судским бројем У 2300/08, па како о истој није одлучено до 31.12.2009. године, Управни суд је преузео предмет на одлучивање у складу са одредбом члана 77 став 1 Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09) у вези члана 29 став 1 и члана 89 и 90 став 1 Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС”, број 116/08 и 104/09).

По разматрању списка предмета ове управне ствари, оцени навода тужбе и одговора на тужбу туженог органа, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Према оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновну, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, имајући у виду да је у поступку код првостепеног органа без повреде правила поступка, правилно и потпуно утврђено чињенично стање, па је правилно примењено и материјално право када је одлучено као у диспозитиву тог решења. Ово са разлога што је у поступку на несумњив начин утврђено да тужилац као таксени обвезник, односно његов пуномоћник, ни након достављања опомене од 17.07.2007. године није измирио дужне износе судске таксе, па је Општински суд у Суботици, правилно у смислу одредбе члана 40 став 1 Закона о судским таксама

(“Службени гласник РС” бр.28/94...61/05) обавестио надлежни порески орган о неплаћеним износима судске таксе у предмету Посл.бр.І.П.640/07, који је приступио доношењу првостепеног решења у складу са ставом 3 члана 40 наведеног закона и тужиоцу као таксеном обвезнику основано наложио уплату дуговане таксе, као и износ од 50% висине те таксе.

Суд је ценио наводе истакнуте у тужби, па је нашао да су ти наводи неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово са разлога што се из увода оспореног решења јасно види да је оспорено решење потписано од стране овлашћеног лица и то по овлашћењу Министра финансија Републике Србије број:112-01-46-2006 од 02.02.2006. године како је то и наведено у уводу оспореног решења. Према приложеној и фотокопији доставнице дана 17.07.2007. године, која се налази у списима предмета опомена за плаћање таксе у предмету І.П.640/07, лично је уручена пуномоћнику тужиоца, па је достава опомена правилно извршена у складу са одредбом члана 132 Закона о парничном поступку. Неоснован је и навод тужбе који се односи на ослобађање од плаћања судске таксе у парничном поступку имајући у виду да се из обавештења Општинског суда у Суботици од 05.11.2007. године Посл.бр.І.П.640/07, види да је пресудом тог суда исти број од 31.05.2007. године одбијен предлог тужиоца за ослобађање од плаћања судских такси. Како је пресуда Општинског суда у Суботици І.П.640/07 постала правоснажна 27.06.2007. године а решење првостепеног органа по наплати судске таксе од 11.09.2007. године, то наплата судске таксе није застарела. Такође судска такса у смислу члана 1 и 2 Закона о пореском поступку и пореској администрацији представља јавни приход које наплаћује пореска управа у складу са ставом 3 члана 40 Закона о судским таксама. Изрека првостепеног решења је јасна и извршена јер је тужилац идентификован као таксени обвезник са навођењем његовог имена и презимена и адресе што према осталим приложеним подацима није спорно да је управо он таксени обвезник у предмету Општинског суда у Суботици Посл. бр. І.П.640/07. Без значаја је и чињеница да у диспозитиву првостепеног решења није наведен правни основ по ком се приступа принудној наплати као и да жалба не одлаже извршење решења имајући у виду да је су правни прописи у смислу члана 199 ЗУП-а садржани у образложењу решења која објашњава предмет и правне фактичне разлоге које оправдавају одлуку која је донета као у диспозитиву тог решења.

Суд је ценио и остале наводе тужбе па је имајући у виду одредбе Закона о

судским таксама и у погледу поступка за наплату неплаћене таксе, и у складу са тим одредбама предузетимхладњи од стране Општинског суда у Суботици као и правилно спроведеног поступка од стране управних органа нашао да ти наводи не могу довести до другачијег решавања ове управне ствари код несумњиво утврђене чињенице да тужилац у наведеном предмету није платио судске таксе.

Захтев тужиоца изнет у тужби да му тужени орган накнади трошкове поступка, није основан, обзиром да је одредбом члана 60 Закона о управним споровима прописано да у управним споровима свака странка сноси своје трошкове.

Предлог тужиоца да га суд ослободи плаћања судске таксе за сада није основан имајући у виду да тужилац у смислу члана 10. и члана 11. Закона о судским таксама уз тужбу није доставио никакве доказе из којих се види да би плаћањем таксе, имајући у виду висину средстава из којих се тужилац и чланови његовог домаћинства издржавају, та средства била у толикој мери умањена да би тиме била угрожена његова социјална сигурност.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 41 став 2. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ”, број 46/96) а у вези одредбе члана 77 став 1 Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 27.05.2010. године, 20 У 3170/10(2008)

Записничар
Михајло Ралић, с.р.

Председник већа – судија
Гордана Џакула, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БП